

Διοικητικῆς ταύτης Ἐπιτροπῆς, καὶ εὐπειθεῖς εἰς τὰς διαταγὰς τῆς, μένομεν μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν Ἀνατολικῷ, τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ἀνατολικοῦ καὶ πάροικοι Σκουρκουμέλης, Γ. Πρέκος, Α. Οἰκονομῆπουλος, Μ. Ἀλαιοῦ, Θ. Ἀναγνώστου, Ζ. Μάρκου.

(Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 162.)

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ἐν τῇ παρούτῃ ὑπογραφῶν

Ἐν Ἀνατολικῷ, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Δημογέροντες, Α. Χ. Ἐξάρχου, Π. Γ. Ἐξάρχου, Σ. Τσάλας, ὁ Γερουσιαστὴς Ἰωάννης Δημητρίου.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Κορώνης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΓΕΡΟΥΣΙΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἰκτρά, γοερά στιγμή κατελαβεν ανεπαίσθητως τοῦ κατοίκους τῆς ἐπαρχίας Κορώνης, ἅμα τοὺς ἐκοινοποιήθη ἡ ὑπ' Ἀρ. 262 προκήρυξις τῆς Γερουσίας.

Τὸ τρομερὸν καὶ στυγερὸν τοῦτο τόλμημα τῶν ἐθνοκαταράτων κατὰ τοῦ ἀειμνήστου Σ. Κυβερνήτου καὶ πατρός μας Ι. Α. Καποδίστρια ἐντρόμους ἐποίησε τὰς καρδίας μας, ἐκ βάθους τῶν ὁποίων ἀναστενάζοντες, ἀποπέμπομεν τοὺς πατροκτόνους εἰς αἰῶνιον ἀνάθεμα.

Ἀνέκφραστος διὰ τῆς πενθοφορίας ἡ λύπη μας καὶ ἀπαρηγόρητος ἤθελεν εἶσθαι, ἂν ἡ Σ. Γερουσία διὰ τῆς συνέσεώς της δὲν προκατελάμβανε τοὺς ἐπαπειλοῦντας τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος κινδύνους ἧτις συστήτασα Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, καὶ μαντεύσασα τὰς εὐχὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ παρέστησε Πρόεδρον αὐτῆς τὸν Κόμητα Α. Α. Καποδίστριαν, τὸν ἀγαπητὸν ἀδελφὸν τοῦ ἀειμνήστου, μέσον παρηγορητικὸν τῆς λύπης μας.

Ἐκφραζόμενοι λοιπὸν ἀφ' ἑνὸς μὲν μέρους τὴν λύπη μας διὰ τὸ τραγικὸν συμβῆναι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὴν εὐαρέστησίν μας διὰ τὴν συστηθεῖσαν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀφισιούμενοι ἔχομεν πᾶσαν πεποίθησιν, ὅτι θέλει συντελέσει ἀξίω τῶν προσδοκιῶν τοῦ ἔθνους μας, τοῦ ὁποίου τὰ ἱερὰ δίκαια ἡράδιουργία ἐπροσπάθητε νὰ διακινδυνεύσῃ, μὲ τὴν βλῆειαν πρὸς ὑμᾶς ἐκφράσιν τῶν αἰσθημάτων μας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Κορῶνῃ, τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται καὶ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Κο-

ρώνης, Α. Σταυράκης, Δ. Ζ. Πολίτης, Η. Καραπαυλος, Χ. Λαζαρός, Δ. Στεφανόπουλος, Μ. Κλάπας, Ι. Οἰκονομίδης, Α. Μπιερμπίλης, Π. Μακρὺς, Κ. Παπαμικρούνης. (Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 90.)

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῶν ἀνωθεν ὑπογραφῶν καὶ τῆς παρούσης πράξεως.

Ἐν Κορῶνῃ, τὴν 10 Νοεμβρίου 1831.

Ἡ ἐπαρχιακὴ Δημογεροντία Κορώνης, Γ. Πολίτης, Η. Σάκος, Α. Σταυράκης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἡ ἐπισυμβῶσα ἀνίατος συμφορὰ εἰς ὅλον τὸ ἔθνος ὑπὸ ἐθνοκαταράτων καὶ ἀναξίων τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος ἰνθρώπων κατεσπάραξε τὴν Ἑλλάδα ὅλην, καὶ τὴν ἀπεκατέστητεν οἰκτράν καὶ ἐλεεινὴν.

Δὲ ἔχομεν οἱ ὑποσημειούμενοι κάτοικοι Κορώνης λόγους ἰκανοὺς νὰ παραπτήσωμεν τὴν λύπην, ἧτις κυριεῖται τὰς ψυχὰς μας, ἀφ' ἧς, ἡμέρας μᾶς ἐκοινοποιήθη ἡ θλιβερὰ εἰρηγίς, ὅτι τὸν ἀειμνήστου Κυβερνήτην, τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος ἀφῆρεσαν ἀπὸ τὰς ἀγκάλας του, καὶ ὠρφάνευσαν τὸ ἔθνος εἰς τοιαύτας κρισίμους περιστάσεις. Ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν ὁποίων ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ καὶ αἱ κατάρας τοῦ ἔθνους θέλουσιν ἐπέλθαι.

Πενθοῦντες ἤδη τὴν τοιαύτην συμφορὰν μας, δὲν παρηγορούμεθα ὀλίγον, ὅτι βλέπομεν τὴν Α. Ε. τὸν φίλατατον ἀδελφὸν τοῦ αἰοδύμου προστάτου μας, ἀναλαβόντα τὴν φροντίδα τῆς πατρίδος καὶ συναγωνιζόμενον μὲ ἄνδρας ἀξίους τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους, συμφῶνως μὲ τὰ ὁποῖα εἶχε γειναῖα αἰσθήματα ὁ αἰοδύμος Κυβερνήτης ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς εὐδαιμονίας τοῦ πολυπαθοῦς λαοῦ τῆς Ἑλλάδος.

Εὐγνωμονοῦντες λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, προσφέρομεν τὴν ἀφοσιωτὴν μας εἰς τὴν Σ. ταύτην Ἐπιτροπὴν, πειθαρχοῦντες εἰς πάντα, καὶ σεβόμενοι τὰς διαταγὰς τῆς, Ἀφιερώνοντες δὲ τὸ πᾶν εἰς τὴν ὑμετέραν κηδεμονίαν καὶ προστασίαν, ὑποσημειούμεθα μὲ βαθύτατον σέβας.

Ἐν Κορῶνῃ, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ Εὐπειθεῖς πολῖται, Ρ. Σπουργίτης, Ν. Κ. Λαχανᾶς, Θ. Δαριώτης, Γ. Παυλάκης, Γ. Γεωργιλόπουλος, Α. Δαριώτης, Θ. Μπουρμπουλάκης, Α. Μπουρμπουλάκης.

(Ἔπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 92.)

ΕΛΕΓΟΣ.

Εἰς τὸν ἀειμνήστου Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Ὁ συμφορὰ ἀνήκουστος, κακὸν θανατηφόρον,
πατροκτονία τρομερὰ ἀθέων αἰμοδόρων.
Ἦλπε, πῶς ὑπέφερες ἐκείνην τὴν ἡμέραν!
νὰ λάμψουν αἱ ἀκτίνες σου, τὴν δυστυχῆ μας
σφαῖραν!
Εὖ Σελήνη μευ λαμπρὰ, εὖδὺς πῶς δὲν ἐκρύβης!
ἡμῖν πῶς εἰς τὸ τραγικὸν συμβῆναι δὲν ἐβλήθης;
Δράγες δὲν ἠθάρνητε, τί ἐλείψης μεγάλη
ἐγείναι εἰς τὴν σφαῖράν μας, ὡς οὐδεμία ἄλλη;
Ὁ ἥλιός μας; ἐλείψης, πλεόν δὲν ἀνατέλλει,
καὶ τὰς λαμπράς καὶ φωταυγεῖς ἀκτίνάς του
δὲν στέλλει.
Ὁ ἥλιός μας; ἐλείψεν, ὡς ἀστραπὴ ἰχθύη,
καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀρπῆσεν εἰς συμφορὰ καὶ πᾶθη.
Ὁ ἥλιός μας; ἐλείψης, τὸ θάρρος τῆς πατρίδος,
καὶ ἀρπῆσε τοὺς Ἕλληνας δίχως τινος ἐλπίδος.
Ἀστὴρ ὁ φαινότατος ἐσθίστη, δὲν φωτίζει,
καὶ τὴν Ἑλλάδα συμφορὰ μεγάλη τὴν φοβερίζει.
Ὁ Ἰωάννης; ὁ σοφός, ὁ πρῶτος Κυβερνήτης,
ὁ Κόμης Καποδίστριας καὶ φωτεινὸς κομήτης,

ὅστις καπνὸς ἐξέλειπεν, ἀμείψως διελύθη,
καὶ εἰς τῶν Ἑλλήνων τὰς ψυχὰς θλίψης περιχύθη.
Ὁ Ἰωάννης; ὁ σοφός, τὸ θυμὸν τῶν αἰώνων
ἀδίκως θυμὸν ἐγείναι ὑπὸ τῶν πατροκτόνων.
Ἀδίκως θυμὸν ἐγείναι καὶ ποῦ; εἰς τὴν ἐκκλησίαν.
Ὡ τί ἀνοσιούργημα, φρικτὴ πατροκτονία!
Ὡ ἀσπλαγχνὸν καὶ ἀπεινὸν σκληρὰ ψυχὰς ἀθίων,
χεῖρες μιαιφονέσγαι τῶν Μικρομυχαλίων,
Γεώργιε καὶ Κωνσταντί, τέκνα πατρός κακούργου,
ἀνάξιοι νὰ λέγεσθε ἀπόγονοι Λυκούργου.
Ἀνάξιοι νὰ λέγεσθε δούλου Σπαρτιάται.
διότι οὕτως ἀσιδῶς τὴν ἀρετὴν τιμᾶτε.
Ἐνοσθόρει; ἐπάρατοι, ἀνήμεροι θηρία,
δικαίως ἀπληκίστατε θανάτου τιμωρίαν.
Εἶθε δ' ὁ παντοδύναμος Θεὸς νὰ τιμωρήσῃ,
καὶ ὅλους τοὺς ὁμοίους σας μὲ τὴν δικαίαν κρίσιν.
Νὰ μὴν ἀφήσῃ ζωντανὸν ἀπὸ αὐτοὺς μηδένα,
διὰ νὰ ζοῦν τὰ τέκνα τῶν πάντα δυστυχισμένα.
Ναί, παντοδύναμε θεέ, κριτὰ δικαιοσύνης,
δέομαι, ἀτιμωρητὸν κλένα μὴν ἀφίης.

Ἐξάλειψον διὰ μιᾶς, δέομαι καθ' ἡμέραν,
τὰς σκολιάς τῶν γενεῶν ἀπὸ τῆς γῆς τὴν σφαῖραν.
Εὖ δὲ, ὦ φιλόχριστε ἐνάριτε ἀνθρώπων,
ἐλπίσω ν' ἀναπαύεσαι εἰς τὸν δικαίων τόπον.
Ἐλπίσω διὰ τὸν πικρὸν καὶ ἀδικὸν σου φόνον,
ὅπου σὲ ἐπροξένησαν χεῖρες τῶν πατροκτόνων,
Ἡ προτάτη σου ψυχὴ νὰ μὴ ἀγανακτήσῃ
μὲ τοὺς ἀθώους Ἕλληνας, καὶ δὲν τοὺς βοηθήσῃ
Καίει; αὐτὴν τὴν συμφορὰν τὴν τρομερὰν καὶ ζάλην,
ὅπου σχεδὸν εὐρίσκοντα ὑπὲρ καρμίνων ἄλλων.
Διότι Κυβερνήτην τῶν καὶ ῥύστην σὲ γνωρίζου,
καὶ τῶρα μετὰ θάνατον πάλιν εἰς σὲ ἐλπίζου.
Σοῦ τὴν ψυχὴν λατρεύου, τὴν ὄντως μακαρίαν,
τὴν ἱεράν σου δι' οὗσαν ἔχουσιν παρηγορίαν.
Λοιπὸν ἀξιοσέβαστε, ῥυτὰ Ἑλλᾶδες πάσης,
δέομαι μὴ ὀφθαλμοὺς ποτὲ ἡμᾶς εἶσθαι.
Ἐν Νησιῷ Καλαμάρᾳ, τῇ 5 Νοεμβρίου 1831.
Ὁ ποιητὴς Β. Βενετικλῆς Ρέδης.

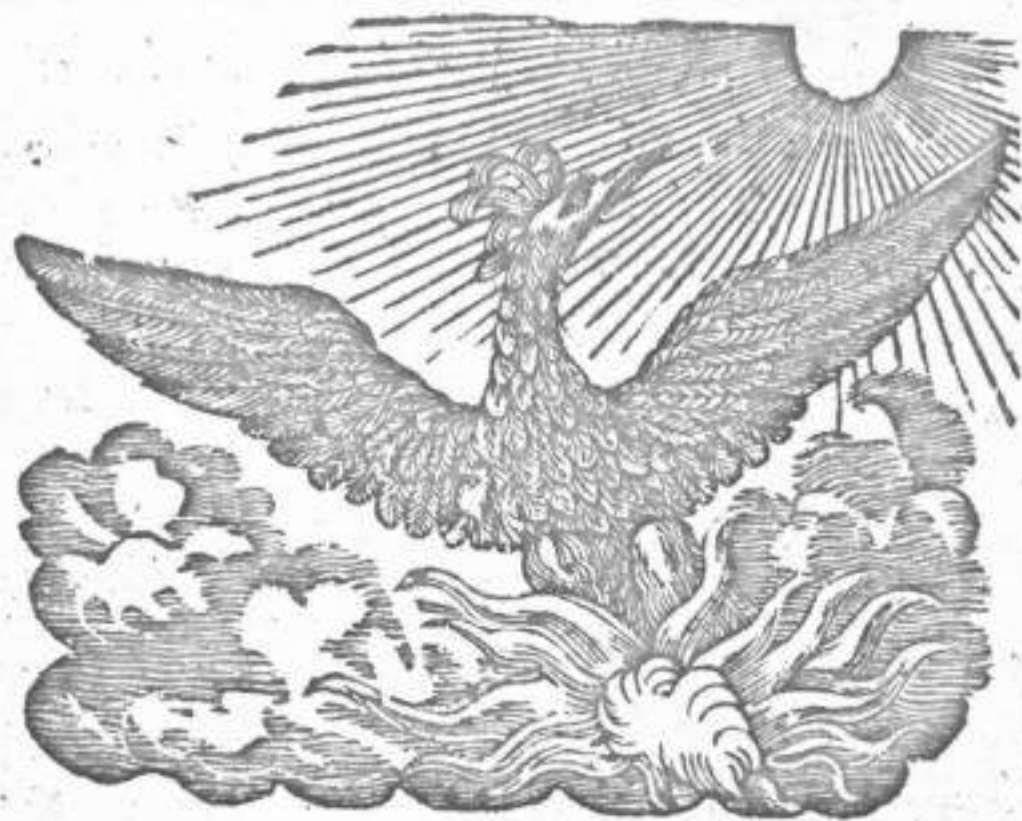
Ἀριθ. 93.

Ἔτους ΣΤ'.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

Ἔτησί... Φοῦνται 36
Ἑξαμηνιαία... 18
Τριμηνιαία... 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
Γραφίᾳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Παρισίων, 19 Ὀκτωβρίου. — Σήμερον ἐλάβομεν τὴν εἶδησιν ὅτι ὁ τῆς Ὀλλανδίας Βασιλεὺς στέργει ὀριστικῶς εἰς τὰ εἰκοσιτέσσαρα ἄρθρα. Τὸ Ν Πρωτόκολλον τῆς 12 Ὀκτωβρίου, διὰ τοῦ ὁποίου φανερώνει τὸ ἐν Λονδίνῳ συμβούλιον τὴν ἀμετάθετον ἀπόφασιν τοῦ νὰ διατηρησῇ τὴν εἰρήνην, δεικνύει εἰς τὸν Βασιλέα Γουλιέλμον τοὺς τε κινδύνους καὶ τὸ ἀνεπίδεκτον τῆς ἀπαρνήσεως. Ἡ τελευταία αὕτη πράξις τῶν Πληρεξουσίων μᾶς ἐπιστηριζε εἰς τὰς ἐλπίδας μας. Βλέπομεν εἰς αὐτὸ τὴν τῶν μεγάλων Δυνάμεων ῥήτην ἐπιθυμίαν νὰ περιστείλωσι πᾶν πολέμιον ἐπιχειρημα, τὸ ὁποῖον ἤθελε γένηκατὰ τῆς εἰρήνης. Ἡ διακήρυξις αὕτη, ἐκδοθεῖσα, ὡς φρονούμεν, ἐναντίον τῆς Αὐλῆς τῆς Ἀγῆς, εἶναι πράξις μεγίστου λόγου ἀξία καὶ εἰρηνοποιᾶ μάλιστα. Ἡ εἰς αὐτὴν ὑπογραφή τῶν τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Πρωσσίας Πληρεξουσίων, καὶ ἡ παρ' αὐτῶν γενομένη συγκατάθεσις εἰς τὴν ἀποστολὴν Ἀγγλικοῦ στολῶν, εἶναι ἀποδείξεις ἐναργεῖς τῆς μεταξὺ τῶν Δυνάμεων ὁμονοίας, καὶ φανερόνουν ὅτι καὶ ἡγεμόνες καὶ διπλωματικοὶ ἐξεύρουν νὰ θυσιάζουσιν, ὅταν εἶναι ἀνάγκη, τοὺς δεσμοὺς τῆς προσωπικῆς φιλίας καὶ συγγενείας, ἂν ὅχι πρὸς τὸ καθολικὸν συμφέρον τῶν λαῶν, τοῦλάχιστον πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτῶν διατήρησιν. (Ὁ Χρόνος.)

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν.
Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Ζυγοῦ τῆς Σπάρτης.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατοι Κύριοι,

Οἱ ὑποσημειούμενοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Ζυγοῦ, μετὰς χεῖρας ὑψωμένας εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ μετὰ πικρὰ δάκρυα διὰ τὴν ὀρφανείαν τῶν, καταρῶνται καὶ ἀναθεματίζουν τοὺς μιαιῶνας πατροκτόνους Κωνσταντῖνον καὶ Γεώργιον Μαυρομιχαλίδας. Πόσον ἡμάρτησαν οἱ βδελυροὶ καὶ ἀποτρόπαιοι

ἄνθρωποι! Πόσον ἔβλαψαν τὸ ἔθνος! Πόσον ἐξημίωσαν ὅλους μας! Πόσα φρικτὰ ἀποτελέσματα μᾶς παρουσιάζονται μετὰ τοιαύτην φρικωδεστάτην καὶ ἀπάνθρωπον πρᾶξιν! Ἐχάταμεν εὐεργέτην, ὑπερῆχημεν πατέρα καὶ ἐμείναμεν ἤδη ὀρφανοί. Ἐπαυξάνει τὸ πάθος, ὅτι οἱ δολοφόνιοι κατὰ δυστυχίαν ἐγεννήθησαν εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ ἡ Σπάρτη ἀπολαμβάνει τὸ δύσφημον τῆς πατροκτονίας ὄνομα, ἐνῶ τὸ Λιμένι ἐγέννησε τὰ τέρατα, τοὺς ἀχαρίστους, τοὺς κενόδοξους καὶ ἤδη πατροκτόνους Μαυρομιχαλάς. Μεγαλὺ εὐχαριστοῦμεν τὸν ὕψιστον Θεὸν τοῦ ἐλέους. Εἴμεθα εὐχόμενες εἰς τὴν Σ. Γερουσίαν. Θέλομεν εἶσθαι, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ αἰοιδίου κοινοῦ πατρὸς μας Ι. Α. Καποδίστρια, εὐπειθεῖς εἰς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλάδος, ἥ τις, καθὼς ἐτελέσθη ἡ ἀνομωτάτη καὶ φρικτοτάτη πρᾶξις, ἐψηφίσθη διάδοχος τῶν πραγμάτων τῆς πολυστενάκτου Ἑλλάδος. Εἰς τὴν Υ. Ε., Κύριοι, μετὰ θεῶν ἀφιερῶμεν τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας τοῦ ἔθνους, τὴν ὑποταγὴν μας καὶ τὴν φροντίδα τοῦ νὰ παραστήσετε εἰς τὰ ὅμματα τοῦ κόσμου, ὅτι ἡ μιὰ πρᾶξις, ἀποτέλεσμα τῆς κατὰ τὴν Ὑδραν ἀνόμου συνεδριάσεως τῶν ἐκεῖ σφρευθέντων κακούργων, ἀνήκει εἰς τὴν οἰκίαν τῶν Μαυρομιχαλῶν, ὅτι διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τοῦ σιδήρου ἀπεστύρθη εὗτος καὶ ἐκεῖνος ποταπὸι Σπαρτιάται, ὀνομασθέντες Πληρεξούσιοι διὰ τῆς πλέον ἀξιοτιμωρήτου πράξεως τῆς πλαττογραφίας, καὶ ὅτι οἱ ὑποσημειούμενοι ὄχι μόνον δὲν γνωρίζουν, ἀλλὰ καὶ ἀποκηρύττοντες, οὔτε πρᾶξιν τῶν δέχονται, ἀλλὰ συναναθεματίζουν ἅπαντας ὡς συνταραξίας καὶ συνηνωμένους εἰς σκοποὺς τόσοι φθοροποιούς, ὅσον τὸ ἔγκλημα τῆς δολοφονίας τοῦ κοινοῦ εὐεργέτου μας. Παρακαλοῦμεν τὴν Υ. Ε. ἵνα δημοσιευθῇ ἡ παρῆσά μας διὰ τῆς Ἐφημερίδος, καὶ ἑντίγραφα νὰ διευθυνθῶν ὅπου ἐγκρίνει ἡ Υ. Ε. ἵνα πᾶς ὁ κόσμος, θεωρήτῃ τὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας μας. Εὐχόμενοι δὲ διηνεκῶς διὰ νὰ ἐνδυναμώσῃ ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων τῆς Υ. Ε. δὲν ἀμφιβάλλομεν, ὅτι εἰς τὴν παρούσαν

στασιν θέλει φωτισθῇ ἄνωθεν καὶ ὁδηγηθῇ εἰς τὸ νὰ ἐκλεγῶσι τὰ ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ ἔθνους ὑψηλὰ καὶ τῆς με τιμῇ. Ὑποσημειούμεθα μὲ σέβας βαθύτατον.
Ἐν Πλάτση, τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθέστατοι καὶ ταπεινότατοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας, Ζυγού, Α. Γ. Λογοθέτης, Μ. Αλαμπανέπουλος, Γ. Μελιτσέπουλος, Π. Σεούρης, Μ. Κατελάνος, Α. Μερκουρέας, Π. Περώνιας, Π. Στυλιανέας, Δ. Δημητρεῖας, Π. Ρουσέας, Ν. Παπαδάκος.

Ἐπώνται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 165)
Ἡ ἐπαρχιακὴ δημογεροντία Ζυγού ἐπικυροῖ τὸ γιγτισκόμενον αὐτοθελῆτον τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ὑπογραφῶν.

Ἐν Πλάτση, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1831.
Οἱ δημογέροντες Γ. Α. Μπουκέας, Ι. Χρυσόσπαθης,

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρουδίστης τῆς Σπάρτης.
ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχωτάτοι Κύριοι,

Τὰ δάκρυα καὶ οἱ κοινοὶ κοπτεοὶ καὶ ὀδυρμοὶ ἡνάγκασαν τοὺς ὑποσημειούμενους κατοίκους τῆς ἐπαρχίας Ἀνδρουδίστης νὰ ἀναφερθοῦν εἰς τὴν Υ. Ἐξοχότητά.

Τὸ μέσον τοῦτο ἐνθαρρύνει νὰ ἐλπίσωμεν τὸ ὅτι θέλομεν εὖρε παραμυθίαν τῆς παρούσης ἐπιδύνου καταστάσεως, εἰς τὴν ὅποιαν ἔρριψε τὸ ἔθνος καὶ ἡμᾶς ὅλους ἡ στυγερὰ πράξις τῆς δολοφονίας τοῦ κοινοῦ τῆς Ἑλλάδος πατρὸς αἰοιδίου Κυβερνήτου Ι. Α. Καποδίστριας. Ἡ Σπάρτη, μᾶλλον δὲ τὸ Λιμένι τῆς ἐπαρχίας Τσαμβού, εἶχε τὴν δυστυχίαν νὰ γεννήσῃ τοὺς δολοφόνους υἱοὺς, ἐφ' οἷς Σπαρτιάται μαζὶ μὲ ὅλον τὸ ἔθνος ὁμολογοῦν ὅσα ἀπῆλυνε τὸ ἔθνος καλὰ εἰς τὰς ἡμέρας τῆς Κυβερνήσεως τοῦ μεγάλου ἐκείνου ἀνδρός, καὶ ὅσα ἀκμή ἤλπιζε ν' ἀπολαύσῃ ἀπὸ τὴν ἀξίαν τῶν προτερημάτων του, καθ' ἣν ἐποχὴν ταλαντεύεται τοῦ ἔθνους ἡ τύχη.

Βαβαί! Ὅποια ᾤα ἐντύπωσιν θὰ κάμει ὁ τοιοῦτος σκληρότατος καὶ ἀπανθρωπώτατος θάνατος; Ποία ᾤα τύχη παρομοίως σκληρὰ προσμένει τὸ πολυπαθὲς ἔθνος καὶ τοὶ ἀθῶν καὶ ἐνδυμένον ἤδη ἀπὸ τὸ ἐν μέρος ἐνδύματα ὀρφανείας, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο τὴν μορφὴν τῆς ἀγανακτήσεως; Ἀνθρώποι, μάλιστα τῶν ἀδυνάτων, ὡνούμενοι ἀπὸ τὴν ὀφρὺν τῆς δόξης, ἄνθρωποι διαλογισμῶν ματαίων τοῦ νὰ κατακυρεύσουν, ἐτόλμησαν μὲ πόλεμον νὰ μᾶς ἀναστρώσουν, ἔφθειραν τὴν καλλιτέραν πόλιν τῆς Μεσσηνίας καὶ τέλος ἐσφράγισαν τῆς ἀπελπισίας των τοὺς σκοποὺς μὲ πράξιν ἀξίαν τοῦ κοινοῦ ἀναθέματος.

Οἱ ὑποσημειούμενοι εἰς τοιαύτην περίστασιν, δεόμενοι μετὰ δακρύων τοῦ δικαίου Θεοῦ, ἵνα γένη τὸ θέλημα αὐτοῦ καὶ δώσῃ εἰς τὸ ἔθνος τὰ καλά του καὶ τὴν εὐλογίαν του, ἐδόξασαμεν ἐν ὕμνοις τὸν Ὑψιστον, νέυγαντα εἰς τὴν Σ. Γερουσίαν τὸ νὰ ψηφίσῃ διαδοχὸν Κυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν ἐν τῇ πικρᾷ καὶ λυπηρᾷ ἡμέρᾳ τῆς δολοφονίας.

Εἰς τὴν Υ. Ε., Κύριοι, ἀναφέροντες τοῦ πόνου καὶ τῆς ὀδύνης τὰ αἰσθήματα, προσφέρομεν τὴν ἀφοσιώσιν καὶ ὑποταγὴν μας εἰς τὰ καθεστῶτα, δι' ὃν τρόπον ἐκυβερνώμεθα, καὶ ὑποείκομεν εἰς τὸν ἀμνηστον Κυβερνήτην.

Εὐχόμεθα, Κύριοι, διὰ τῶν πρὸς παθεῖν σας νὰ δείξετε τὴν Ὑδραν καὶ τὸ Λιμένι, καὶ ὅχι τὸ ἔθνος, μὲ τὸ ὁποῖον

οἱ ὑποσημειούμενοι συγκόπτονται καὶ συναλοῦν, αἴτιον τοῦ μεγάλου τολμήματος. Οἱ τυχοδιώκται τῆς Ὑδρας, ὅλον τὸ κόμμα τῶν ἐκεῖ ἰδιωτελῶν, καὶ τῆς Μάνης ἡ πατροκτόνος οἰκογένεια διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου ἐκλεξαν Πληρεξουσίου, τοὺς ὁποῖους εὔτε γνωρίζομεν ἀνθρώπους τιμῆς, εὔτε πατριώται δεχόμεθα τοῦ λοιποῦ, καὶ τοῦτο, Ἐξοχώτατοι Κύριοι, δεόμεθα τῆς Υ. Ε. νὰ διακηρύξετε, ἐπειδὴ εὔτε ψήφος ἔρριψθη, εὔτε λόγος ἔρριψθη, ἀλλ' εὔτε Δελήσι, προαιρετικὴ ἐκινήθη ὑπὲρ ἐκλογῆς τοιαύτης. Θεωροῦντες καὶ τοῦτο ἀρπαγὴν τοῦ κοινοῦ δικαίωματος, μολιότι πιστεύομεν, ὅτι θέλουσι δώσει δίκην οἱ συκοφάνται τοῦ ἔθνους καὶ αὐτοκλήτως καὶ αὐθαιρέτως ἐπιπροσέχοντες εἰς Ὑδραν, μ' ὅλον τοῦτο πᾶσαν πρᾶξιν θεωροῦντες πρᾶξιν βία, καὶ ληστείας, ὅχι μόνον ἀκυροῦμεν, ἀλλ' ἐπίσης, δι' αὐτὴν ζητοῦμεν ἱκανοποίησιν.

Παρακαλοῦμεν, ἵνα κοινοποιηθῇ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τὰ αἰσθήματα τῆς αὐτοπροαιρέτου Δελήσεώς μας, διευδύνοντες καὶ ἀντίγραφα, ὅπου ἀνήκει, διὰ νὰ ἴδῃ ὁ κόσμος ὅλος καὶ τὴν ἀδωότητά μας, καὶ τὴν θλίψιν μας καὶ τὴν ἀγανάκτησιν μας κατὰ τῶν αὐτεργῶν τῆς μισαιφονίας καὶ τῶν δυστυχιῶν μας.

Ἐν Ἀνδρουδίστῃ, τὴν 18 Ὀκτωβρίου 1831.

Οἱ εὐπειθεῖς πολῖται, Πρωτοσύγ. Μελέτιος, Π. Μπουκουβάλας Τρουπάκης, Π. Δ. Τρουπάκης, Κ. Κιτριλιάκης, Π. Φουντέας, Θ. Λεβέας, Π. Γιαννακέας, Π. Πατιστάς, Σ. Νικολέας, Η. Καρβελέας.

(Ἐπώνται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 235)

Ἡ παρχιακὴ Δημογεροντία Ἀνδρουδίστης ἐπικυροῖ τὰς ἄνωθεν γιγτισκόμενους ὑπογραφὰς καὶ τὰ ἐνδεδυλαμβανόμενα ταύτης.

Οἱ Δημογέροντες, Σ. Κιτριλιάκης, Π. Σωτηρέας.

Ἀναφορὰ τῆς νήσου Σαντορήνης.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Πικρὰ δάκρυα ἐπέθλιψαν τὰς τεθλιμμένας παρειὰς τῶν ἐδῶ κατοίκων. Αἱ οἰκίαι, αἱ πλατεῖαι καὶ ὅλα τὰ μέρη τῆς νήσου ἀντηχοῦν ἀπὸ τοὺς γοεροὺς κλαυμούς τῶν ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ τέκνων, ἀλλ' εἰς μάτην ὀδύρονται. Ο ἀθάνατος, αἰοιδίμος πατὴρ, καὶ ἀναγεννητὴς τῆς Ἑλλάδος δὲν ὑπάρχει πλέον. Σκληρὰ τίγρις, ἀνθρωπόμορφον τέρας ἐθανάτωσε τὸν σωτήρᾶ μας, ὁ ἀνοσιουργότατος φονεὺς μὲ τὴν ἀπάνθρωπον ταύτην πρᾶξιν τοῦ ἔρριψε τὸ μισρόν του ὄνομα εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα, εἰς τὴν κατάραν τοῦ κόσμου καὶ τῆς ὑπερτάτης θεότητος, καὶ ἄφησεν εἰς τὰ σπλάγχνα τῶν Ἑλλήνων βχθείαν θλίψιν καὶ ἀθυμίαν. Ἐχασε τὸ δυστυχὲς ἔθνος τοὺς ὀφθαλμούς του, τὸ καύχημά του, ἔχασε τὸ πᾶν. Κλαίει, στεναίνει, ὀδύρεται ἀλλ' ἐφιλόστοργός του πατὴρ κεῖτεται νεκρός καὶ ἄπνους ὁ ἀνοσιούργημα! Ὁ βδελυρὰ πρᾶξις! Πῶς δὲν ἐπίπτε βροντώδης κεραυνὸς νὰ τὸν κατακλύσῃ τὸν μισρόν φονέα; Τίς δύναται νὰ περιγράψῃ τὴν ὄσθην θλίψιν καὶ ἀθυμίαν δοκιμάζει τὸ ἔθνος καὶ ἡ δυστυχὴς Σαντορήνη!

Ἐνῶ ἡ τρομερωτάτη αὕτη πικρὰ ἀγγελία κατετάραξε τὸ πνεῦμα τῆς ἐδῶ εὐπειθεστάτης κοινότητος, ἐνῶ τὴν ἐφοίψιν εἰς ἀμνηχανίαν καὶ φόβον διὰ τὰ ἐκ τοῦ ἀνοσιουργήματος τοῦτου ἐπόμενα δεινὰ, ἔμαθεν εὐθὺς, ὅτι ἡ Σ. Γερουσία νουνεχῶς σκεφθεῖσα, ἔκαμε τὸ ὑπ' ἀριθ. 258 ψήφισμα, ὅτι ἀνέ-

λαίαν τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως ἄνδρες ἱκανοί, καὶ οὔτινες θέλοντες ἀκολουθεῖ ἀπαραιεῖται τὰ ἔχνη τοῦ αἰοιδίου φιλοστράτου πατρὸς τοῦ ἔθνους, καὶ θέλουν φροντίσει τὰ μέγιστα περὶ τοῦ κοινῶν συμφέροντος.

Ἡ κοινότης τῆς νήσου αὕτη, συμμορφουμένη καθ' ὅλα μετὰ τὸ πνεῦμα τῆς ὑπ' ἀριθ. 262 προκηρύξεως τῆς Σ. Γερουσίας, προσφέρει πρὸς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν ἄκραν ἀφοσίωσιν της, καὶ βελὺ σέβας· διὸ καὶ ὑπαφαίνεται.

Ἐν Σαντορῇ, τὴν 15 Ὀκτωβρίου 1831.

Ἡ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες. Α. Σιγάλας, Θ. Μαθᾶς, Θ. Μακεζίνη, Χ. Α. Λαγκαδάς, Δ. Σαρῆς, Α. Γαβαλάς, Ερμ. Μπαρμπάριος, Ερμ. Πλατὺς, Π. Γαβρίλης.

Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 85.)

Ἀναφορὰ τῆς νήσου Μυκῶν.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Φάσας, ἐνταῦθα ὁ Διοικητικὸς Γοπιοῦρητης μας, μᾶ ἀνέγνωσεν ἐπὶ συνελεύσεως ὅλας τὰς ἐγκυκλίους τὰς ἐκδοθείσας παρὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως μετὰ τὸν λυπηρότατον θάνατον τοῦ ἀειμνήστου Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου, τὰς ὁποίας ἡ κακοδουλία καὶ ἰδιοτέλεια τῶν ἐθνοκαταράτων ἀνταγῶν ὑπέκρυπτον ἄχρι τοῦδε ἐγκληματικῶς καὶ ἐμπωδίζον τὴν διάδοσιν των.

Ἡ ἰδιοτέλεια παραμορφήσασα ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ τὴν ἀλήθειαν ἐπαγίδευσεν κατὰ δυστυχίαν πολλοὺς ἀθῶους· ἀλλ' οὐκ ἔστι κρυπτὸν, ὃ οὐ φανερόν γενήσεται. Ἐγνώρισαν ἐπὶ τέλους καὶ αὐτοὶ οἱ ἐξ ἀγνοίας πεπλανημένοι, ὅτι μισροὶ σκοποὶ καὶ ἐθνοκατάρτοι ὑπεκρύπτοντο ὑπὸ τὰ ἱερὰ ὀνόματα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ συντάγματος. Ἡ ἀλήθεια ἐθριάμβευσεν. Ἀλλὰ τί τὸ ὄφελος; Ἐχάσαμεν τὸν πατέρα μας, χάσαμεν τὸν ὑπερασπιστὴν μας, τὸν προστάτην μας, τὸν ἐνάρετον Ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους, τὸν μόνον ἄνδρα μετὰ πατριωτισμὸν, ὅστις εἶχε καὶ τὴν δύναμιν καὶ τὴν διάθεσιν νὰ μᾶς ὑπερασπισθῇ. Αἰώνια ἡ μνήμη, αἰοιδίμε καὶ πανσέβαστε ἡμῶν Κυβερνήτα. Ἡ ἀθάνατος ψυχὴ σου μεταρσίως ἱπταμένη, ἀεὶ ἐυλογῇ τὸν ἀθῶον λαόν, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ ὁποίου ἐθισιάσθη· ἀεὶ ἐυλογῇ τὰς πράξεις τῆς συστηθείσης Σ. Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ μιμηθῇ τὰς ἀρετάς σου καὶ ν' ἀκολουθήσῃ τὰ ἔχνη σου.

Οἱ κακόφρονες καὶ παμμίαροι ἀρχηγοὶ τῆς ἀνταρσίας ἀέντραποι διὰ τὰς μισρὰς πράξεις τῶν, ἃς ἐντραποὺν οἱ ἀσυνεῖδητοι διὰ τὸν ὀλεθρον, τὸν ὁποῖον ἐποξενήσαν εἰς τὴν ταλαιπωρίαν τοῦ ἔθνους· ἀέντραποι διὰ τὰς ψευδολογίας καὶ συκοφαντίας, τὰς ὁποίας ἤγειραν κατὰ τῆς πατρικῆς ἡμῶν Κυβερνήσεως, καὶ ἀεὶ δώσου λόγον τῷ ἀξιοκατακρίτῳ πράξεων τῶν ἐμπροσθεν τῆς Σ. ὁμηγύρεως τῇ Ἐθνικῇ Συνελεύσεως, τῆς ἐντὸς ὀλίγου συγκροτουμένης. Αἱ δὲ μισραὶ χεῖρες τῶν μισαιφόνων, οὔτινες ἐτόλμησαν νὰ στερήσουν τῇ ζωῇ τὸν ἐνάρετον ἀρχηγὸν τοῦ ἔθνους, ἃς παραδοθῶν εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα.

Εἰς τοιαύτην ἀπαρηγόρητον θλίψιν, ἡ μόνη παρηγορία ὅπου μᾶς μένει, εἶναι, ὅτι ἡ Σ. Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἑλλάδος, ἥ τις νομίμως καὶ ἀξίως τῆς κοινῆς ὑπολήψεως διεδέχθη τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεώς μας, θέλει φροντίσει νὰ θεραπεύσῃ τὰ μέγα κακὰ, τὸ ὁποῖον ἐπέφερεν ἡ ῥάδιουργία καὶ ἡ ἰδιοτέλεια.

Οὕτω διατρανοῦντες τὰ αἰσθήματά μας, σπεύδομεν νὰ

γνωστοποιήσωμεν πρὸς τὴν Σ. Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τὴν παντελῆ ἀφοσίωσιν μας, παρακαλοῦντες θερμῶς νὰ ἡθελε συγχωρήσῃ, εἴαν τις ἐξ ἡμῶν ἡπατήθη, παρασυρθεὶς εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν.

Ἐχομεν δὲ πλήρη πεποίθησιν, ὅτι ἡ Σεβαστός μας Πρόεδρος, μιμητὴς τῶν ἀρετῶν τοῦ αἰοιδίου ἀδελφοῦ τοῦ, ὁμοῦ μετὰ τοὺς ἀξιόους συμπράκτοράς του ἐνασχολοῦνται νὰ θεραπεύουν τὰ δεινὰ, εἰς τὰ ὁποῖα ἐσχάτως ὑπέπεσεν ἡ δυστυχὴς πατρίς μας. Διὰ τοῦτο ἀνανεώνοντες τὴν παντελῆ εὐπείθειαν καὶ ἀφοσίωσιν μας, μένομεν μετὰ βελύγαλον σέβας.

Ἐν Μυκῶν, τὴν 15 Νοεμβρίου 1831.

Οἱ πολῖται τῆς νήσου Μυκῶν, Ν. Βαρούχα, Δ. Μπατῆ, Α. Βαλέτας, Ι. Μαυρογένης, Μ. Καραλής, Μ. Σολωμὸς, Π. Γιαννακόπουλος.

(Ἐπονται καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 74.)

Ἐπικυρεῖται τὸ γνήσιον τῶν ἐν τῇ παρούσῃ ὑπογραφῶν. Τὴν 17 Νοεμβρίου 1831, ἐν Μυκῶν.

Ὁ Τοπιοῦρητης. Ι. Α. ΧΡΥΣΟΒΕΛΟΝΗΣ.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Ἀνατολικοῦ.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Εἶναι ἀνεκφραστός ἡ λύπη καὶ ἡ θλίψις ἀπαρηγόρητος, τὰς ὁποίας δοκιμάζει ἡ ψυχὴ μας διὰ τὴν γενομένην δολοφονίαν τοῦ ἀειμνήστου πατρὸς ἡμῶν τοῦ ἐναρέτου Κυβερνήτου Ι. Α. Καποδίστρια, ὑπὸ τὴν σοφὴν καὶ πατρικὴν Κυβέρνησιν τοῦ ὁποίου ἀπελάυσσαμεν τόσα ἀνεκτίμητα καλὰ.

Οἱ θανάσιμοι ἐχθροὶ τοῦ ἔθνους μας οἱ Μαυρομιχαλίδαι ἀπελπισθέντες, ὅτι δὲν θέλουν δυνηθῇ ἄλλως, πῶς νὰ κατορθώσουν τοὺς σκοποὺς τῆς μυταρᾶς, ἰδιοτελείας των, ἐτόλμησαν νὰ ὀπλίσουν τὰς μισαιφόνους χεῖράς των, καὶ νὰ χύσουν ἀπηλπισμένως τὸ ἀθῶον αἷμα τοῦ σωτῆρος ὅλου τοῦ ἔθνους μας.

Λοιπὸν ταύτην τὴν στυγεράν αὐτῶν πρᾶξιν ἀποδοκιμάζοντες συμφώνως μετὰ ὅλον τὸ ἔθνος, ζητοῦμεν ἐκδίκησιν κατὰ τῶν ἀναθεματισμένων Μαυρομιχαλιδῶν διὰ νὰ ἐξαλειφθῶσι τὰ κατάρτα ὀνόματα αὐτῶν ἀπὸ τῆς γῆς. Ἐπὶ τῆς ὑστερήσεως δὲ ταύτης τοῦ κοινῶν πατρὸς ἐγγνωμονοῦμεν εἰς τὴν Σ. Γερουσίαν, ἥ τις, προδéléπουσα τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἐκλεξε Πρόεδρον τῆς Διοικητικῆς ταύτης Ἐπιτροπῆς τὸν Κύριον Ἀνγούστινον Α. Καποδίστριαν εἰς ἐγγνωμοσύνην, καὶ διὰ νὰ προφυλάξῃ τὸ ἔθνος μας ἀπὸ τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς ἀναρχίας. Ἐχομεν δὲ πάσας τὰς ἐλπίδας μας εἰς ὑμᾶς, παρακαλοῦμεν νὰ παραχωρήσετε τὴν ἀναφοράν μας εἰς τὴν Ἐφημερίδα, διὰ νὰ γνωρίσῃ ὁ κόσμος τὴν θλίψιν, τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἀθωότητά μας κατὰ τὴν στυγεράν πατροκτονίαν τοῦ εὐεργέτου καὶ σωτῆρος τοῦ ἔθνους μας· καὶ ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπικυρωμένον νὰ διευθύνετε πρὸς τοὺς Συμμάχους Βασιλεῖς, διὰ τῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα Ἀντιπρέσβων, διὰ νὰ ἐξιλεωθῶν, ἀεὶ διὰ τὰς πράξεις τῶν ὀλίγων κακούργων ὀργισθησαν κατ' ὅλου τοῦ ἔθνους, παρακαλοῦντες τοὺς νὰ ἐπιταχύνουν τὰς εὐεργετικὰς ἀποφάσεις των ὑπὲρ τῆς μελλούσης τύχης του.

Ἐπιφορτίζομεν δὲ τοὺς Κυρίους συμπολίτας μας Κωνσταντῖνον Τσαῦαν καὶ Κωνσταντῖνον Μπέλιαν, διὰ νὰ χύσουν τὰ δάκρυά μας ἐπὶ τοῦ νεκροῦ σώματος τοῦ ἀειμνήστου Κυβερνήτου μας.

Ἡμεῖς δὲ ἀφωσιωμένοι εἰς τὴν ἐμφρονα Κυβέρνησιν τῆς